

[Aksel Møller.]

end en banal selvfølge, hvori ligger, at det radikale venstre forbeholder sig al sin bevægelsesfrihed i den retning, hvori det radikale venstre hidtil har haft den.

Jeg må i øvrigt sige, at alle disse problemer, som vi så ofte vender tilbage til her i tinget under vore forhandlinger, antager megen farve af, hvad der finder sted ude i verden; til visse tider kan det forekomme os som problemer, der kan skubbes noget til side, og som vi nok har tid til at overveje lidt mere, bruge lidt længere tid på, til andre tider forekommer de nærmest påtrængende, og de to sidste dages begivenheder i det mellemste østen viser os egentlig, hvor påtrængende de er.

Skønt jeg ved, at det ikke er, hvad man plejer at gøre i en politisk forhandling som denne og på dette tidspunkt af forhandlingen, har jeg tænkt mig at indføre et nyt problem i vor forhandling. Da vi i april måned drøftede tillægsbevillingsloven — så vidt jeg husker, var det den sidste dag, før tinget gik ud til valgkampen — efterlyste jeg på mit partis vegne en ordning af civilforsvarets forhold. Den højtærede statsminister fejrede triumfer som debattør ved den lejlighed, drev mig fra skanse til skanse med det aktstykke, som var kommet til finansudvalget den 9. april, og som vi ikke straks havde sagt ja til. Det drejede sig om 40 mill. kr., og den dag, vi diskuterede det, var det den 12. april. Vi erklærede, at vi var villige principielt. Hvor langt er man kommet? Hvilke bevillinger har man givet til civilforsvarets styrkelse? Hvor er de aktstykker, som skulle have fulgt sagen op i finansudvalget? Hvorledes er Danmarks civilforsvarsmæssige stilling i det hele taget i dag, om der hænder Danmark og verden noget katastrofalt i den nærmest kommende tid? Den højtærede statsminister vil sikkert være enig med mig i, at her er et område, hvor problemet er af hastværkskarakter, og jeg henstiller meget til regeringen, at den nu får taget sig sammen til at gennemføre den bevilling, som den højtærede stats-

minister i april pålagde det konservative folkeparti ansvaret for ikke var blevet gennemført.

Jeg har sagt, at det, som karakteriserer en regering, er sammenholdet om en politik, der peger hen imod et mål. Jeg tvivler på, at denne regering har den indre styrke, at den virkelig kan føre en politik hen imod et mål. Jeg har bl. a. grund til at tvivle på det efter at have hørt det ærede medlem hr. A. C. Normanns tale og efter at have set den måde, hvorpå den radikale presse i dag behandler det ærede medlems tale, som jo, sådan må det forstås, var den officielle tilkendegivelse af det radikale venstres hensigter i denne regering. Det ærede medlem hr. A. C. Normann stillede forslag om en særlig fremgangsmåde i løn- og indkomstdannelsens problem.

Der står i dag i Politiken som overskrift:

„Radikalt forslag: Tre års relativt løn- og avancestop.“

Og i Skive Folkeblad som overskrift:

„Regeringen bør opfordre til økonomisk borgfred. Alt må sættes ind på at styrke landets økonomiske stilling og erhvervenes produktion.“

Må jeg have lov at spørge: er det forslag, som det ærede medlem hr. A. C. Normann i går redegjorde for, de radikale ministres? Dækker det de radikale ministres indsats i denne regering, eller er det en Potemkin-kulisse, som skal vise den danske befolkning, at det radikale venstre sandelig ikke har glemt, hvad det var for tanker, det gik ind i regeringen med? Ja men det er jo ikke sværere, end at et af de radikale medlemmer af regeringen her kan bekræfte, om det forslag, som det ærede medlem hr. A. C. Normann stillede i går, er et forslag, som er fremført i regeringen og nu vil blive behandlet dér. Jeg synes, at man skal give den danske befolkning tydeligere oplysninger om det radikale venstres og regeringspartiernes hensigter end dem, vi har hørt under denne debat. Jeg tør naturligvis ikke bestride, at det kan være en begyndervanskelighed for en trekantet regering, en